

Vườn Ươm Mật

Bên cạnh những long dong, tất bật của bụi bậm hồng trần.

Bên những u trầm, gai góc của nghiệp dĩ đuổi quỷ, trừ ma, chích kẻ gian tà... Con Ong vẫn có một đời thường, rất thường, và một tâm hồn khát khao mật ngọt.

Vườn ươm này xin là chốn giao tình của những mảnh đời xót xa tình cố lý, tình người.

Người phụ trách:
Cung Nguyễn Hải

Lục Bát Viết Trong Chiều Hoàng Trường

(Tặng anh Đào Đức Bảo)

Một /
Ta về giấu biệt mình ta
Nên trong chút vọng Nam Kha rã tình
Từ trên ngọn gió điêu linh
Ta nghe như có bóng hình mai sau

Hai /
Nửa đời thấp mọng cuồng sinh
Trong cơn hồng thủy một mình ta thôi
Dẫu cho sương gió bồi hồi
Cũng là hoang dã như lời vô ngôn

Ba /
Ai về rủ gió ngàn phương
Cho con trăng lạnh vấn vương mây trời
Ai về biển động mưa rơi
Cho đêm hồng phấn bồi hồi chiếu chán
Ai đi gót ngọc âm thầm
Cho hồn thu thảo ngậm hờn liêu trai

Cung Trọng Bảo

Bỏ Hết Lãng Du Cũng Đành

Em qua phố thị se mình
Anh yêu dáng ấy ngỏ tình mắt nai
Mảnh mai áo lụa trang đài
Theo em bước nhỏ, anh dài tay đan
Tóc xanh vương lá cây vàng
Tình hân hoan rụng như ngàn mưa thu
Theo em lòng chẳng ưu tư
Đời xin bỏ hết lãng du cũng đành.

Cung Trọng Bảo

Vườn Ươm Mật Giới Thiệu Và Đón Đợi Thi Phẩm Thơ Cung Trọng Bảo

Đêm Xứ Lạ

Một ly nước lạnh trên bàn
Hai viên thuốc ngủ ngổ ngang cạnh nhau.
Ba bông hoa héo u sầu
Bốn con mắt ngó cho nhau nỗi buồn.
Từ ngày bỏ nước bỏ non
Đêm nằm xứ lạ vẫn còn ngẩn ngơ.

Cung Trọng Bảo

Đêm Xứ Biển, Chợt Nhìn Trăng Thu Dợi

Mẹ vẫn đợi từ ngày ta xa núi
Đường mênh mông buổi ấy lạc tên mình
Đêm xứ biển chợt nhìn trăng thu đợi
Vẫn bên lòng canh cánh chuyện ba sinh

Mẹ vẫn đợi từ ngày ta xa Huế
Đường thân quen từ đó lạc chân người
Đêm xứ biển bỗng nhớ ngày châu thổ
Vết lần đời che khuất thuở hai mươi

Mẹ vẫn đợi từ ngày ta mưa nắng
Sợi tóc dài ở lại cõi thình không
Đêm xứ biển xót xa mùa hạ trắng
Có đi về cũng không hết xa xăm

Mẹ vẫn đợi như ngày xưa vẫn đợi
Cánh tay người muốn níu đám mây trời
Đêm xứ biển chợt nhìn trăng thu đợi
Có đi về cũng không hết xa xôi.

Cung Trọng Bảo

Lục Bát Thương Em

1.
Chợt nhìn tuổi đã năm mươi
Thương em tâm cảm một đời với ta.
Từ trong dáng lạ phồn hoa
Thương em trăm nỗi cùng ta cõi người.

2.
Thương em bỏ cả sông hồ
Tôi mang mộng khép ngủ nhờ mắt em.
Từ khi mộng khép êm đêm
Tôi thanh thản đậu nhánh mềm vô ưu

Cung Trọng Bảo

Không Đè

Ngày trở lại, mây buồn trên núi cổ
Đêm ra đi, biển lặng giữa hồng hoang
Ta chẳng biết, mây có về cố cứ ?
Nên cứ chờ cho hết một mùa đông

Cung Trọng Bảo

Tương Biệt, Dưới Trời Có Quạt

(Tặng Phan Hoàng Nam-Sài Gòn)

Ngày tương biệt ta gửi lòng ở lại
Giọt tàn phai cứ uống hết đêm dài
Mai viễn xứ, có đâu mà này nọ
Hẹn hò ư ? Cũng lâu lắm mới về

Câu tương biệt làm sao ta nói hết
Bạc nửa đầu
vẫn cứ muốn thanh xuân
Đem hào sảng
rót đầy chung rượu cạn
Có mềm môi, mắt ướt chẳng sao đâu !

Chiều tương biệt,
chạnh lòng chim bỏ xứ
Lại quay lưng làm kẻ lạ sông hồ
Thương chí cả,
đoạn đàn quên quá khứ
Phồn hoa chi, chỉ cơm áo nợ đời.

Cung Trọng Bảo

Nỗi Đau Cleopatre

(Nhân xem lại đoạn cuối video Cleopatre)

Mắt xanh, em giết đời danh tướng
Giọt lệ anh hùng nát cổ cây
Trong cõi si tình vương giả ấy
Em về cô quạnh với ngàn mây.

Cung Trọng Bảo